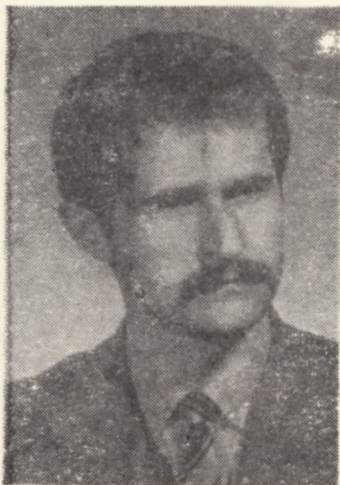

LÓRÁNT JÁNOS

festőművész, aki már érett alkotásaival több országos és nemzeti bemutaton és kiállításon szerzett magának megbecsülést és keltett figyelmet, 1966-ban telepedett le Salgótarjánban. A képzőművészeti kritika és közvélemény a magyar művészet egyre jobban kiteljesedő tehetségeként tartja számon a fiatal generáció e jeles képviselőjét.

Halkszavú, elmélyedő művész. A mai kor élet-

érzése, hevülete, lényege mélyencsengő lírai attitűdben egyesül alkotásaiban. Meleg barnái, okkerei, mélytűzű kékjei, feketéi ünnepélyes harmóniában utalnak a művész karakterére. A földek gőzölgő lélegzete, az ember és a táj, a szív és a teremtő munka ritmusa zeng művelben. Művészete egyszerű, mint a népdal. Városunk változó, új arcú világa, szellemi ereje észrevehetően nagy hatást gyakorol alkotó munkásságának teljesebb kibontakozására.

Életútja és művészi eredményei meggyőzően bizonyítják tehetségét: 1938-ban született Békésszentandrásán. Rajztanári diplomát szerzett. Tagja a Képzőművészeti Alapnak, a Fiatal Képzőművészek Stúdiójának és a Képzőművészek Északmagyarországi Területi Szervezetének. Egyéni kiállításon Kaposvárott, a Rippl-Rónai Múzeumban mutatkozott be 1962-ben. Ugyanebben az évben Rippl-Rónai díjat kapott. 1964-ben a Kiadói Főigazgatóság pályázatán nyert díjat illusztrációval, melyeket bemutattak a lipcsei nemzetközi könyvillusztrációs kiállításon is. Az északmagyarországi képzőművészek hagyományos tárlatán 1966-ban a Nógrád Megyei Tanács „Munka—Művészet” nagydíját, majd 1967-ben a MESZÖV által alapított díjat nyerte el.